

dersom Dannelsen af et Reservecapital paa den Maade, som her er foreslaaet, bliver fastsat i denne Lov.

Den anden Forandring, som jeg er gaaet ind paa, er en formel Forandring; det er Tilføiningen af disse Ord, „under Ansvar af vedkommende særlige Minister“. Ja, jeg har i den Henseende lempet mig noget efter de mange Misforstaaelser, der ere fremkomne, og ville flere ærede Medlemmer virkelig bebrejde mig det, vil jeg tage imod denne Bebrejdelse. Men fordi jeg i disse to Retninger har lempet mig, deraf følger ikke, at jeg ikke skulde kunne gjøre „Holdt“, om jeg saa maa sige. Det ærede Thing maa ikke troe, at, fordi jeg i denne som i andre Sager kan gjøre Indrømmelser, at jeg derfor ikke kan blive staaende paa det Punkt, hvor jeg anseer det for nødvendigt at blive staaende. Dersom man i en constitutionel Stat vil komme til Resultater, saa er det nødvendigt, at man paa begge Sider maa lempe sig; men det er paa den anden Side ligesaa nødvendigt, naar man har taget sin bestemte Beslutning, da at fastholde den og da ogsaa at erklære det udtrykkeligt, for at det fra begge Sider kan vides, hvorledes Sagen staaer. Naar det ligeledes er bebrejdet mig, at jeg har talt om en indgaaet Overenskomst, da troer jeg dog ikke, at Nogen kan være i Tvivl om, at min Mening var, at det stillede Forslag, saaledes som det foreligger, er et Resultat af Forhandlingerne imellem mig og Udvalgets Fleertal, altsaa i den Henseende en Overenskomst, men at der ikke hos mig har været Tanke eller Tale om at kalde det en Overenskomst imellem Thinget og Ministeriet; dette var dog vel altfor klart; men jeg ønsker, at Forholdet maa staae tydeligt for de ærede Medlemmer. Hvorledes de ville stemme, maa naturligviis ganske være overladt til deres samvittighedsfulde Overveelse; men jeg ønskede, at det maatte staae klart, at jeg er bunden til Forslaget, som det foreligger, men at jeg derimod ikke er bunden til Forslaget, dersom den første eller den anden eller overhovedet nogen af de Forandringer, der ere stillede, vedtages.

Naar der nu er en af disse Forandringer, som nogle af de ærede Medlemmer synes at

lægge Bægt paa, og som for Mange maaskee kan see ussyldig ud, saa at det kan synes at være en Særhed, at jeg modsætter mig den, nemlig den Forandring, som gaaer ud paa, at der efter Ordene i Stykket b: „vedkommende særlige Ministers Bestyrelse“ skal tilføies: „og Ansvar“, saa forekommer det mig, at det maa kunne staae klart for det ærede Thing, i alt Fald for Fleertallet i det, at her er netop et Punkt, hvor en Minister skylder sig selv ikke at give efter for en ugrundet Mistro. Jeg kan ikke give efter for den Mistro, som ligger i Fremsettelsen af et saadant Forslag, en Mistro, der gaaer ud paa, at hvor et særligt kongerigtigt Anliggende er undergivet en særlig kongerigtigt Ministers Bestyrelse, denne Bestyrelse ikke forfatningsmæssig skulde være forbunden med Ansvarlighed. Jeg vil ikke laane mit Navn til at sanctionere en saadan unaturlig Mistro.

Formanden: Der er begjæret Afslutning af Forhandlingerne af N. F. Jespersen, Rosenørn, Müller, W. Petersen, Bloch, Luren, Wallentin, Schbler, Jung, Brøndsted, Bregendahl, C. C. Møller, Abrahamson, Schovelin, L. C. Larsen, David og Poul Knudsen.

Ved den derpaa foretagne Afstemning vedtoges Afslutningen med 37 St. mod 36 St.

Man freed derpaa til Afstemning, hvorved

- 1) Forslag af Mindretallet (Alberti og Hasle); Ordene: „Finantsaarene 1856—60“ forandres til „Finantsaarene“ 1856—57 og 1857—58.“

hvorover der var begjært Afstemning ved Navneopraab af Johansen, Frølund, Andresen, H. M. Petersen, Lundgaard, P. Jensen, S. Petersen, H. Jensen, Christophersen, J. A. Hansen, J. Jochumsen og N. Olsen, blev, som det af nedenstaaende Liste vil sees,

forkastet med 66 St. imod 22 St.